pag. 28.

Ütlen wiimaks ommetegi:
Tule nüüd marjoke magama!
Tulli hõmik walge õue,
Hakkas kukke laulemaie,
Kukke laulis kuusi korda,
Kana kõõrus kahekſa korda,
Ei tulnud marjoke magamaſt.
Ütlen wiimaks ometegi:
Tõuſe marjoke magamaſt!
Hakkas ſiis üles ajama:
Puhu tema ajas kukerpalli;
Teiſe korra hundi ratast.
Hakkas peada ſaſſimaie:
Pea tema ſaſſis ſõſſa ſaſſa,
Kõrwa ääred krõpſa krapſa.
Hakkas wööd wööle panema,
Kehawitſa kinnitama,
Pani korrad kõweriti.
Häda mull eneſel nähja,
Teine häda teiſtel nähja,
Rumal muude rahwa nähja,
Suurem häda kannatesſa.

pag. 29.

Ütlen wiimaks ometegi:
Pane nüüd korrad otſekohe!

№ 32.

On ſee meeſi mis minula,
On ſee kaaſa mis kanala!
Tuleb kõrdſiſta kojoje,
Kerkib kui kuri toaſſe;
Tuba keik tule walula,
Tuba keik kurja kirjewele.
Wiskab ſukad ſõnnikule,
Kingad keſke põrmandale;
Kui ei wõta marja maaſta,
Ani ei ahjule lahula:
Tuppa ſiis oli toodud toomingane,
Pingi alla pihlakane,
Rece ala remmelgane.
Wõtis anda pilki pihta,
Pilki pihta, ſõrwi ſelga,
Lappi laba lucda mööda.
Turi ſiis tundis toomingaida,
Selga waene wahteraida,
Piht aga peenida pajoda.